

Чайки Віктора Пантелійовича

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Керуючись Законом України «Про звернення громадян» та відповідно до ст.ст. 42, 43 Закону України «Про Конституційний Суд України» (далі по тексту – Закон), звертаюсь з проханням надати офіційне тлумачення окремих положень Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (далі по тексту – Закон України від 09.04.1992 р. N2262-ХП) за наявності підстав, передбачених ст. 94 вищевказаного Закону.

Мотиви звернення наступні:

- є військовий пенсіонер за вислугою років (календарних 28 років, пільгових 35 років), підтвердження у додатку 1,
- загальний розмір пенсії, обчислений відповідно до умов призначення пенсій за вислугу років, передбачених пунктом «а» ст.12, та порядку призначення розміру пенсії, визначеного в пункті «а» ст.13, та згідно норми, визначеної другою частиною ст.13 Закону України від 09.04.1992 року N2262-ХП, на час звільнення, призначення пенсії і обчислення розміру її загальний розмір пенсії був встановлений **90 процентів** відповідних сум грошового забезпечення.

В даний час виник спір з органами пенсійного забезпечення як центрального, так і місцевого значення, по наступних обставинах:

- при установленні підвищень до пенсії з 1 липня 2012 року відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 23.04.2012 року N355 «Про збільшення розмірів пенсій, призначених відповідно до Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (далі по тексту – постанова КМУ від 23.04.2012 р. N355) Головним управлінням Пенсійного фонду України в області (далі по тексту – ГУ ПФУ в області) при обчисленні розміру пенсії від осучасненого розміру грошового забезпечення, за відповідною посадою, станом на 1 квітня 2012 р., для визначення максимальної суми, на яку може бути збільшена пенсія, призначена до 1 липня 2012 р., був прийнятий основний розмір пенсії **80 процентів** до суми грошового забезпечення, за відповідною посадою, станом на 1 квітня 2012 р., зазначеної в довідці, яка була подана органом Державної пенітенціарної служби України (далі по тексту – ДПтС України) до Головного управління Пенсійного фонду України в області, відповідно до вимог пункту 2 постанови КМУ від 23.04.2012 р. N355 (див.дод. 2),

- при обчисленні розміру пенсії відповідно до Закону України від 09.04.1992 р. N2262-ХП, виходячи з суми (розміру) грошового забезпечення, визначеного в довідці, оформленій та поданій Управлінням ДПтС України

2

в області, за відповідною посадою, станом на 1 квітня 2012 року, - ГУ ПФУ в області застосувало максимальний розмір пенсії **80 процентів відповідної суми грошового забезпечення, зазначеної в довідці.**

На заперечення відносно прийняття такого рішення органами пенсійного забезпечення про законність застосування при вищевикладених обчисленнях основного розміру пенсії 80 процентів Пенсійний фонд України (далі по тексту – ПФУ) в листі від 19.04.2016 року N4220/Ч-3 дослівно довів до відому: *«Відповідно до статті 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (далі – Закон) до 01.10.2011 максимальний розмір пенсії, обчислений відповідно до цієї статті, не повинен був перевищувати 90 процентів відповідних сум грошового забезпечення, з 01.10.2011 по 30.04.2014 – 80 процентів»* (див. дод. 3).

В постанові КМУ від 23.04.2012 року N355 я не знаходжу вимог про застосування, випадку, норми максимального розміру пенсії до відповідних сум грошового забезпечення в редакції частини другої ст.13, яка почала діяти з 1.10.2011 р., а саме - в розмірі 80 процентів.

Вважаю, що інформація, доведена до відому ПФУ, носить конфліктуючий характер відповідно до Конституції України, до Закону України від 09.04.1992 року N2262-ХП.

Враховуючи, що при одночасному внесенні змін Законом України N3668-VI від 08.07.2011 р. пункти «а», «в» статті 12, пункти «в» та в частину другу ст.13 Закону України від 09.04.1992 р. N2262-ХП умови призначення пенсії за вислугу років як військовослужбовця, звільненого по 30 вересня 2011 року, і на день звільнення мав вислугу **20 років і більше, не змінено і залишені в редакції пункту «а» ст.12, по 30 вересня 2011 р.**

Вважаю, що максимальний розмір моєї пенсії, установлений в розмірі **90 процентів** відповідної суми грошового забезпечення, враховуючи, що редакція частини другої ст.13, яка теж діяла по 30 вересня 2011 р., не підлягає зміні в пенсійній справі та при будь-яких розрахунках (обчисленнях), відповідно до ст.58 Конституції України.

Отже, вважаю, що ГУ ПФУ в області, приймаючи рішення та здійснюючи по них дії при обчисленні та установленні підвищень до пенсії з 1 липня 2012 року, **не визнало дії принципу верховенства права, діяло не в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.** Вважаю, що цим порушені мої права, свободи та інтереси.

В результаті вищевикладеної обставини виникає спір з ГУ ПФУ в області про порядок стягнення з нього грошових коштів на відшкодування шкоди, завданої його незаконним рішенням, дією при виплаті з 01 липня 2012 року, з дати виникнення права, заниженої суми пенсії в результаті здійснення обчислень та установлення підвищень до пенсії в неповному обсязі (39,8% від належного) по причині незаконного застосування максимального розміру пенсії 80 процентів відповідної суми грошового забезпечення, зазначеної в довідці УДПтС України в області, за відповідною посадою, станом на 1 квітня 2012 р.

На вимоги про відшкодування завданої шкоди органи пенсійного забезпечення свою відмову обґрунтовують тим, що зміст частини третьої ст.51

Закону України від 09.04.1992 р. N2262-ХП, доповненої Законом України від 15 липня 2015 року N614-VIII та введеної в дію з 1 січня 2016 року, містить іншу суть, порядок та спосіб виплати різниці пенсії за минулий час. Що дія частини третьої ст.51 поширюється на обставини, які виникають тільки з 1 січня 2016 року, та й то у вузькій суті розуміння (див. дод. 4). А ГУ ПФУ в області таке пояснення доповнюється тим, що частина третя ст.51 стосується тільки одного факту **«...у випадку масового перерахунку з вини...»**.

Роз'яснення незалежного консультанта в газеті *«На пенсії»* (див. дод. 5), який вказує, що Пенсійний фонд України вважає, що ця стаття Закону зворотної сили не має.

Відносно ст.60-1 Закону України від 09.04.1992 року N2262-ХП ГУ ПФУ в області посилається на те, що дія її поширюється на посадові особи, а не на органи пенсійного забезпечення, в той час, коли відповідно до Закону України N2262-ХП від 09.04.1992 року, правові відносини по умовах, нормах і порядку пенсійного забезпечення задіяні безпосередньо з цим органом, а не з посадовими особами (читай преамбулу Закону).

Відповідно до вищевикладених обставин вважаю за необхідне одержати офіційне тлумачення окремих положень Закону України від 09.04.1992 року N2262-ХП, зокрема викладених в ст.ст. 12, 13, 51, 60-1, 63 в частині:

- законності прийнятого рішення та здійснення дій ГУ ПФУ в області по застосуванню максимального розміру пенсії 80 процентів відповідних сум грошового забезпечення при виконанні вимог постанови КМУ від 23.04.2012 року N355, відповідності вказаного рішення та дій вимогам статті 58 Конституції України,

- правового обґрунтування відмови ГУ ПФУ в області у відшкодуванні завданої шкоди, починаючи з 1 липня 2012 року, з дати виникнення права, правової відповідності відмови, з обґрунтуванням ст.ст. 51, 60-1, 63 Закону України від 09.04.1992 року N2262-ХП, вимогам статей 8, 19, 68 Конституції України.

Звертаю увагу на те, що іншого, поглибленого вивчення інших фактів спору з ГУ ПФУ в області я не потребуую.

Буду вдячний за надані тлумачення.

Додаток:

1. Копія пенсійного посвідчення	-	1 арк.
2. Копія постанови КМУ від 23.04.2012 р. N355	-	1 арк.
3. Копія листа Пенсійного Фонду України від 19.04.2016.N4220/Ч-3	-	1 арк.
4. Копія листа Пенсійного Фонду України від 11.07.2016 р. N8509/Ч-11	-	1 арк.
5. Копія статті з газети <i>«На пенсії»</i> N24(531) – червень 2016 р.	-	1 арк.

9 вересня 2016 р.

ЧАЙКА В.П.